

Toamnă între două trenuri

Ursu Marian Florentin

Între zi și noapte sunt un pasager
Între două trenuri plouă auster
Oarbe felinare, oameni în tăcere
Parcă-mpart o gară-n două emisfere

Nu mai sunt același, nu mai ești nici tu
Ne așteaptă toamna între da și nu
Ne desparte-o lume, nu ne mai încape
Prin lunete sparte te mai văd de-aproape

Nu mai ești aceeași nu mai sunt la fel
Plouă implacabil peste-un menestrel
Mai zăresc o umbră, o închipuire
Care urcă-n trenul către ne iubire

Pe-un peron de gară plouă indecis
Între două trenuri moare câte-un vis
Aș mai vrea doar toamna să ne mai amâne
Să-mpărțim o ploaie ce ne mai rămâne